

தின மலர்

வாய்கள் IDOL

மே 12, 2018
நாளிதழுடன் இணைப்பு

அன்னையர் தின
ஸ்பெஷல்!

தாயைவி வேறு தெய்வம் கிடையாது!

— உருகுகிறார் சீதாராமன்

“ந

ல்ல நிலைமைக்கு வந்து இந்த குடும்பத்தை உயர்த்தலூம். அதுக்கு நல்லா படிக்கலூம். அதுக்காக எவ்வளவு வேணும்னாலும் கஷ்டப்படலாம்னு கொள்கையோட உழைச்சு படிச்சான். அதுதான் என் மகனை இந்தளவு உயர்த்தியிருக்கு” என்று பேசத் தொடங்குகிறார் தோகா வங்கியின் குருப் சிதித்தாக்டர் சீதாராமனின் அம்மா தூர்காம்பாள்.

“எங்களுடைய சொந்த ஊர் தஞ்சாவூர் அருகில் இருக்கும் கோணேரிராஜபூரம். என் கணவர், கோபால் ராகவ சர்மா. சமஸ்கிருதக் கில் ‘சிரோவன்மனி’ பாட்டும் பெற்றவர். சீதாரா மனுடன் சேர்த்து எனக்கு 4 குழந்தைகள். என் கணவர் பள்ளியில் சமஸ்கிருத ஆசிரியராக இருந்தார். அதன் மூலம் கிடைத்த வந்மானத் தில் நான்கு பிள்ளைகளையும் வளர்த்

திட்டிருந்தோம். அப்போது தமிழகத்தில் இந்தி ஒழிப்புப் போராட்டங்கள் தலைமானது. அதனால் இந்தியோடு, வடமொழியான சமஸ்கிருதத்தையும் தடை செய்ய என் கணவருக்கு வேலை போனது. ஆனால் அப்போதும் பிள்ளைகளின் கல்வி மட்டும் தடைபடக்கூடாது என்று நினைத்தோம். என் கணவர் வேலைத் தேடி மும்பை பக்கம் போனார். சீதாராமன் தஞ்சாவூரில் இருந்த அவன் பாட்டி விட்டிருக்க அனுப்பினோம்” என்று தூர்காம்பாள் நிறுத்தியதும் சீதாராமன் தொடர்ந்தார்.

“அம்மாவை விட்டுப் பிரிஞ்சு தஞ்சாவூர் வந்தது எனக்கு ரொம்பக் கஷ்டமா இருந்தது. அப்போ எனக்கு 10 வயசு. ஆராவது படிச் சிட்டிருந்தேன். பண்துக்காக்கத்தானே இப்படி குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிஞ்சிருக்கோம். அந்த பண்துதை அடைய ஒரே வழி கல்வி மட்டும்தான் முடிவு சென்க நல்லா படிக்க

ஆம்பிச்சேன். படிப்புக்கு பணம் தடையாக இருக்கக் கூடாது என்று யோசிச்சு ஸ்கலூக்கு போற நேரம் தவிர மற்ற நேரங்கள்ல ஏதாவது வேலை சென்க சம்பாதிக்கவாம்து முடிவு பண்ணினேன். அப்ப ஒரு பெட்டிக்கடையில் 'பேப்பர் போட பையன் தேவை' என்ற விளம்பாத்தைப் பார்த்தேன். மறுநாள் அங்க போய் என்னை வேலைக்கு சேர்த்துக் கொங்கள்னு கேட்டேன். விடியற்காணலை 4 மணிக்கு வந்துதனும். 6 மணிக்குள்ள பேப்பர் போட்டுதனும்து சொன்னாக்க. ஒரு பையன் வந்து நான் யார் யார் வீட்டுக்கு பேப்பர் போட நூம்து காண்பிச்சாள். மறுநாள் காலைல 4 மணியில் இருந்து நான் பேப்பர் போ ஆம்பிச்சட்டேன். மாசம் முழுவதும் பேப்பர் போட்டா ஒரு ரூபாய் ஜம்பது கைசாசம்பளம். அதை வாங்கி என் பாட்டி கையில் கொடுத் தப்போ எனக்கு அவ்வளவு சந்தோஷமாய் இருந்து' என்று சீதாராமன் நூகிழ்ந்து போய் கூற அவர்தாய் தொடர்ந்தார்.

'சீதாராமனுக்கு சின்ன வயசவெர்ந்து நான்னா (அம்மா) உயிர். இப்பவும் அவன் அம்மா பின்னைதான். நான் கஷ்டப்பட்டா அவணால தாங்க முடியாது. அந்தக் காலத்துல நாங்க குடியிருந்த தேவோழந்தாரில் மண் வெண்ணைக்கு தட்டுப்பாடு இருந்தது. மறுநாள் சமையலுக்கே மண்வெண்ணை இல்லை. மாயவாத்துக்கு போய் வாங்கிட்டு வரேன்னு சொன்னான். 10 லிட்டர் மண் வெண்ணை வாங்கிட்டு வந்து பஸ் ஏற வந்தா, பஸ்ல எரிபொருணை ஏத்த மாட்டோம்து சொல்லியிருக்காங்க. ரெண்டு கையிலேயும் ரெண்டு டன்னை தூக்கிட்டு, 8 கிலோ மீட்டர் நடந்தே வீட்டுக்கு வந்தான். வீட்டுக்கு வந்ததும் கையைப் பார்த்தா, கை சிவந்து போய் இருந்தது. மறுநாள் உள்ளங்கை முழுக்க கொப்புளங்கள். அங்குப் பார்த்தும் என்னால அழுங்கைய கட்டுப்படுத்த முடியல். ஆனா, அவன் மண்வெண்ணையைப் பார்த்தும் சன்முகத்துல தெரிஞ்ச சந்தோஷத் துக்கு முன்னாடி இந்த கொப்புளங்கள் ஒன்றும் இல்லம்மான்று சொன்னைதக் கேட்டு எனக்கு என்ன சொல்லதுன்னே தெரியல்' என்று பழைய நினைவுகளில் மூழ்கி கண்கலங்கிய தானை சமாதானப்படுத்தி விட்டு தொந்தார் சீதாராமன்.

"ஒன்பதாம் வகுப்புபடிக்க நான்மாயவரத் தில் இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குத்தான் வரவும். தினமும் தேவோழந்தாரில் இருந்து மாயவாத்துக்கு வர மாச்துக்கு 15 ரூபாய் வேணும். அப்போது அது எங்களுக்கு மிகப் பெரிய பணம். எட்டாம் வகுப்புலநல்ல மதிப் பெண் எடுத்தா மாயவாத்துல இருந்த அம்பா பாய் சத்திருத்துல இலவசமா தங்கி, சாப்பிட்டு படிக்கவாம். எப்படியாவது அங்க இடம் கிடைக்கலும்தனவுபடிக்க ஆரம்பிச்சேன். ஆனா சோதனை பஸ் மூலமா வந்தது" என்று சஸ்பென்சோடு நிறுத்தியவர் சிறிது இடைவெளி விட்டு மீண்டும் தொர்ந்தார்.

"அன்னிக்கு சிம் வகுப்புக்கான கடைசி பரிட்சை. 10 மணிக்கு பரிட்சை ஹாவில் இருக்கலும். 8.30 மணிக்கு பஸ். ஆனா பஸ்க்கு போக அம்மாட்ட காச இல்லை. பக்கத்துலீட்டுல கேட்கலாம்னா அவர் வீட்டுல இல்லை. கடைத்தெருங்கு போய் கூற அவர்தாய் தொடர்ந்தார்.

இருத்தர்ட் பணம் வாங்கலாம்து போன மாயவாத்துக்கு போகும் பஸ் போயிடுச்சன்னு சொல்லாங்க. திரும்ப வீட்டுக்கு வந்து வீட்டுல இருந்த சைக்கிளை எடுத்துட்டு ஸ்கலூக்கு போக ஆரம்பிச்சேன். மணி 9.15. எட்டு கிமீ போகனும். சைக்கிள் பாதி வழியில பஞ்சர். என்ன பண்றதுன்னு தெரியாம சைக்கிளை அங்கேயே விட்டுட்டு ஒட ஆரம்பிச்சேன். கால்டவேசர், கையில் பரிட்சை அட்டையுடன் ஓடும் என்னை எவ்வாரும் விசித்திரமா பார்த்தாங்க. காரணம் அந்தளவு வேகமா ஒடிப்பி ருந்தேன். என் ஒரே குறிக்கோள் அந்த பரிட்சையில நல்ல மதிப்பெண் வாங்கி, இலவச ஹாஸ்டல்ல சேர்ந்துதனுக்கிறது மட்டும் தான். 4 கிமீ ஓடி 10.25க்கு ஸ்கலூக்கு

எல்லாருடைய இடத்தையும் நூப் வகிக்க முடியும்,
ஆனால் தாயின் இடத்தை யாராலும் வகிக்க முடியாது

- மெர்மிலாட்.

போயிட்டேன். உடையெல்லாம் தொப்பவாக நன்னாந்திருக்க, என்னையறியாமல் அழுதேன். என் ஆசிரியர் மகாதேவனிடம் நடந்ததை சொல்லேன். அவர், 'அழாத, போய் பரிட்சை எழுது'என்று என்னை தட்டிக் கொடுத்தார். எல்லாரும் பரிட்சையை முடிக்கிறதுக்கு முன் ணாடி நான் எழுதி முடிச்சு நல்ல மதிப்பெண் னாம் வாங்கி ஹாஸ்டல்ல சேர்ந்தேன். இன் னிக்கு பெரிய பெரிய கார்ல பயணிச்சாலும் அந்த பரிட்சையை எழுத நான் ஒடிய ஒட்டத்தை என்னால் மறக்கவே முடியல்" என்று கூறி பிரமிப்பை ஏற்படுத்தினார் சீதாராமன்.

"அந்தக் காலத்துல கினரன்டர், மிக்கி யெல்லாம் ஏது? எது அரைக்கிறதா இருந்தாலும் ஆட்டுக்கல்லூல, அம்மியலதான் அரைப்போம். மூன்று வேளை சமயமாகுக்கும்

என்னையும் தோகாவுக்கு
கூட்டிட்டுப் போரிச்சுளா சார்?

ஏதாவது அரைச்சுட்டு இருப்பேன். அதைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் சீதாராமன் ஏம்மா இப்படி கஷ்டப்படுறேன்று கேட்பான், கல் துாரியில் படிக்கும் போது அவனுக்கு நடிப்பு மேல் ஆர்வம் வந்தது. அதுவும் சிவாஜினா உயிர். நடிச்சா பணமும் கிடைக்குங்கிறதால், நாகத்தில் நடிக்க வாய்ப்பு வந்தா விடவே மாட்டான். ஒரு முறை வாலெனவிறாகத்துல நடித்தான். அதுல் நடிச்சு கிடைச்ச பணத்தை வச்சு விட்டுக்கு மிகசி வாங்கிட்டு வந்தான். இனிமேல் இதுவதான் அரைக்கலும். அம்மில அரைச்சு கையைப் புண்ணாகிக்காதென்று சொன்னபோது அம்மா மேல் இவ்வளவு அன்பு வச்சிருக்கிறவன் நிச்சயம் நல்ல நிலைமைக்கு வருவான்று தோன்றியது. அது இன்று பலித்தும் விட்டது" என்று கூறும்

சீதாராமனின் தாப் துர்கம்பாள் இப்போது செல்லாத நாடுகளே கிடையாது. தான் விருது வாங்கும் விழாக்களுக்கு செல்லும் எல்லா நாடுகளுக்கும் தன் தானை அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார் சீதாராமன்.

"நான் படித்து வெளிநாடு வேலைக்கு சென்றதன் முக்கியக் காரணமே மும்பையில் என் பெற்றோர் வசிக்க, வீடு வாங்க வேண்டும் என்பதுதான். அதன்படி வீடு வாங்கினேன். நான் 3 முறை ஆய்வு முடித்து பிள்ளடி பட்டங்கள் வாங்கியுள்ளேன். ஒவ்வொரு ஆய்வையும் ஒவ்வொரு நாட்டில் மேற்கொண்டேன். அந்த பட்டங்களை வாங்கும் போது அந்தந்த நாடுகளுக்கு அம்மானவ அழைத்துச் சென்று அம்மா கையால் விருது வாங்கினேன். இதுதான் குடும்பத்திற்காக, கணவனுக்காக, பிள்ளைகளுக்காக என் அம்மா வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்கு என்னால் கொடுக்க முடிந்த பரிசு" என்று கூறும் சீதாராமன் இப்போது அம்மாவிற்காக சென்னையில் பெரிய வீடு ஒன்றைக் கட்டி வருகிறார்.

இன்றைய இளைஞர்களுக்கு உங்கள் அறிவுரை என்ன என்று கேட்டதற்கு, தோகா வங்கி சிதிஒடாக்டர் சீதாராமன் கூறியது...

"என் வாழ்க்கையில் 4 பெண்கள் முக்கிய மாணவர்கள். அம்மா, மனைவி, மகள்கள். இவர்கள் நான்கு பெரும்தான் என் உலகம். தாயின் அன்பு என்னை மனிதனாக்கியது. தந்தையின் அறிவு என்னை சிந்திக்க தூண்டியது. பெற்றோரின் மறுபிம்பம்தான் நாம். இன்னும் சொல்லப்போனால் நம் உருவம், ரத்தம், நம்பு எல்லாம் பெற்றோர் நமக்களித்த பிச்சை. தானை சமயமாக வைத்துதான் என் வாழ்க்கை ஆரம்பித்தது, நடந்து கொண்டும் இருக்கிறது. என் ஒவ்வொரு வளர்ச்சியும் தாயின் ஆசிர்வாதத் தால்தான் நிகழ்கிறது என்பது என் நம்பிக்கை. பள்ளி படிப்பிலிருந்து தொடங்கி இப்போது நான் பெறும் விருதுகள் அனைத்திற்கும் என் அம்மாதான் காரணம். தாய்னமயைவிட போற்றக்கூடிய தெய்வம் வேறு கிடையாது என்பது என் எண்ணைம்.

நம்முடைய பெற்றோரை சமயமாக வைத்து வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு விதத்தை யும் நட்டால் நம் வளர்ச்சி அங்கீகரிக்கப்படும் என்பதை கண்கூடாக உணர்ந்தவன் நான். இன்றைய இளைஞர்களுக்கும் நான் கூற விரும்பும் விஷயமும் இதுதான்" என்று முடித்தார் சீதாராமன்.

-ராஜி வெங்கடேஷ்.
படங்கள்: செல்வம்.